

Dansen in plaats van een pil: hoe kunst bijdraagt aan de gezondheid en het welzijn van mensen

INTERVIEW

20 mei 2025

In Nederland ontstaan steeds meer initiatieven om kunst in te zetten voor het welzijn en de gezondheid van mensen. Kunst bevordert de gezondheid, volgens de Wereldgezondheidsorganisatie. Europees lopen we echter achter. Vakblad fondsenwerving belicht vier invalshoeken: de wetenschap, de kunsten, de financiers en de ervaringsdeskundige. Vraag die hierbij speelt is: is hier financiering voor te vinden?

Marc Vlemmix en Tamar Shahinian in 'Truth = Dare'. © ® Tanja Otten Fotografie

door [Petra Hoogerwerf](#)

Het online artikel is een uitgebreide versie van het artikel dat in het fysieke blad werd gepubliceerd.

--

De wetenschap: hoogleraar Kunst en Zorg Tineke Abma (Erasmus Universiteit en Leyden Academy)

‘Het is heel belangrijk dat we gezondheid niet alleen maar definiëren in termen van afwezigheid van ziekte. Gezondheid omvat het fysieke en psychosociale welzijn van mensen en de veerkracht van mensen om met tegenslagen in het leven om te gaan. Zo moet je ook naar kunstprogramma’s kijken: wat doet het voor de algemene gezondheid

op lichamelijk, cognitief, sociaal en psychisch vlak. Ik zie hoeveel kunst mensen brengt: eenzaamheid onderbreken, sociale contacten opdoen, ontspanning en stressreductie, meer regie en zelfvertrouwen, de leergierigheid stimuleren en de fysieke gezondheid verbeteren. Ook vertraagt het de cognitieve achteruitgang bij mensen met o.a. dementie. Het is bij uitstek preventief en gezondheidsbevorderend. Mensen gaan bijvoorbeeld minder snel naar de huisarts doordat ze beter in hun vel zitten en gebruiken minder medicijnen door mee te doen aan kunst- en cultuuractiviteiten.'

Tineke Abma (C) Rosa van Ederen

'Mijn missie is dat kunst en cultuur integraal onderdeel worden van de gezondheidszorg. Dat je bij wijze van spreken in een ziekenhuis, verpleeghuis of thuis een kunstenaar aan bed kunt krijgen. Dat vraagt wel dat zorgmedewerkers hierin worden meegenomen.'

'Onlangs was ik in Rotterdam bij burgemeester en wethouders en de eerste vraag was: 'Is dit ook voor de gewone Rotterdammer?' Ja, dit is niet elitair, zei ik. Dit soort kunstprogramma's zijn juist voor iedereen toegankelijk, jong of oud, gezond en ziek. Je hoeft geen kennis van kunst te hebben om de heilzaamheid te ervaren.'

'Dans voor mensen met Parkinson is één van de meest overtuigende voorbeelden. Zij kunnen door de ziekte nauwelijks lopen en vaak gaat ook het spreken moeilijker. Het is fascinerend om te zien hoe mensen door muziek en dans weer soepel bewegen en spreken. Neem Marc Vlemmix. Hij kreeg op relatief jonge leeftijd Parkinson en ondervindt dagelijks hoe beperkend de ziekte kan zijn. Het ergste is dat hij zich gereduceerd voelt tot patiënt. In het dansen komt hij los van zijn beperkingen. Dans

bevrijdt hem uit het harnas van de patiëntrol. Plots kan zijn lichaam meer, worden grenzen verlegd, is de ziekte niet langer een vijand en kan hij zichzelf en anderen weer omarmen door samen te dansen. Wat hij ervaart hebben we in onze onderzoeken onder ReDiscoverMe en Marc Vlemmix Dance bij velen gezien. Neurologisch gezien weten we nog relatief weinig over hoe dat werkt, maar het heeft te maken met het vrijkomen van gelukshormonen en nieuwe verbindingen in de hersenen.'

'Kunst en cultuur moet integraal onderdeel van de zorg worden' - Tineke Abma (Leyden Academy)

'Ik ontdekte een paar jaar geleden dat een collega-hoogleraar Oncologische Chirurgie in Groningen conservatoriummuzikanten aan het bed uitnodigde. Ze deed dat omdat de oudere patiënten er vaak slecht aan toe waren na een operatie. Iedereen verklaarde haar voor gek, maar de resultaten waren spectaculair: mensen hadden minder pijn, waren minder angstig, ervoeren minder stress en konden eerder uit het ziekenhuis worden ontslagen. We realiseerden ons dat velen in hun eentje bezig zijn. We hebben toen het initiatief genomen voor een *'Arts and Health'*-beweging om mensen met elkaar te verbinden.'

'We besloten ook om een whitepaper te schrijven met een overzicht van alle praktijkvoorbeelden in Nederland, het wetenschappelijke bewijs en een nationale agenda om mijn inmiddels breed gedeelde missie te realiseren. We hebben dat whitepaper aangeboden aan de hoogste ambtenaren op de Ministeries van OCW en VWS en de agenda uitgewerkt in een concreet plan voor implementatie.'

Première van voorstelling Leven Lang Liefhebben (Zout speelt) (C) Rosa Meininger

‘Uit ons onderzoek blijkt dat het zorgpersoneel en mantelzorgers ook veel baat hebben bij de inzet van kunst in de zorg. Het inspireert om de mens achter de patiënt weer te zien, om te zien wat mensen wel kunnen in plaats van te kijken naar de pathologie. Ik herinner me een verzorgende die zelf ging zingen met patiënten. En een mantelzorger die zei: ‘Nu realiseer ik me weer wat een leuke man ik eigenlijk heb.’

‘Eén van onze speerpunten is om kunst te integreren in het onderwijs van verpleegkundigen en dokters en omgekeerd kunststudenten al tijdens de opleiding kennis te laten maken met zorg en welzijn. Ook zet ik in op financiers, zoals gemeenten en zorgverzekeraars. Nu vergoedt alleen Zorgverzekeraar De Friesland dans voor mensen met Parkinson. Dat moet gewoonte worden: niet de uitzondering, maar de regel. Dansen of participeren in andere kunsten in plaats van een pil slikken. Ik sprak onlangs Marokkaanse vrouwen die altijd pijn hadden maar dat vergaten door te dansen. Bijzonder toch!’

‘Ook komt uit ons onderzoek onder ouderen naar voren dat het creatief bezig zijn en actief participeren in een kunstactiviteit stimulerend werkt. Zelfs mensen die in eerste instantie zeggen ‘Dat is niks voor mij,’ blijken een enorm creatief potentieel te hebben. Ze hebben veel meer fantasie dan ze denken en ervaren ontzettend veel plezier met elkaar als ze samen of alleen iets creëren en maken. Het gaat daarbij niet zozeer om het eindproduct, maar vooral om het creatieve maakproces. Tegelijkertijd zagen we in een studie naar beeldende kunst in het ziekenhuis dat het kijken naar een mooi kunstwerk of

bezoeken van een expositie mensen in een staat van flow kan brengen doordat je ergens geconcentreerd naar kijkt en even alle zorgen vergeet. Als je kijkt naar kunst, kun je soms je eigen gevoelens herkennen in een schilderij. Dat kan heel krachtig zijn: je ervaart dat je niet alleen bent in dat gevoel, dat anderen iets vergelijkbaars doormaken. Heel mooi is ook hoe geneeskundestudenten ook hun waarnemingsvaardigheden vergroten door te kijken naar kunst.'

'We hebben kwantitatief onderzoek gedaan door voor- en achteraf het effect van luisteren naar muziek bij oudere mensen die een operatie ondergaan, te meten: de hartslag, de bloeddruk, de pijn: het klinische deel. Maar ook: hoe lang bezetten de patiënten een bed? Hoe gaat het met de slaap, de medicatie? En dan zie je echt fantastische resultaten: minder pijn, angst en stress. Je kunt ook kijken naar kosteneffectiviteit: als mensen eerder uit het ziekenhuis worden ontslagen, maken ze minder gebruik van zorg. Dat is een besparing. Maar als je meer in de diepte wilt snappen wat kunst betekent voor patiënten, heb je kwalitatief onderzoek nodig zoals observaties en interviews/verhalen. Die verhalen zijn heel krachtig en laten zien wat de context is van het kunstproject en de betekenis voor de deelnemers.'

Meer weten? Lees het artikel '[Kunst verdient prominente plaats in de gezondheidszorg](#)' van Leyden Academy, of ga naar de website van [Arts in Health](#).

Onderzoek WHO

De Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) analyseerde negenhonderd onderzoeken en concludeerde in 2019 dat actief of passief beleven van kunst de gezondheid en het algehele welbevinden bevordert. De WHO roept beleidsmakers op om meer te investeren in culturele interventies in de gezondheidszorg.

In het rapport onderscheidt de WHO vijf categorieën binnen de kunsten: podiumkunsten (muziek, dans, zang, theater, film), beeldende kunst en vormgeving (beeldhouwen, schilderen, fotografie), literatuur (schrijven, lezen), cultuur (het bezoeken van musea, concerten en theater) en online kunstvormen (animatie, digitale kunst etc.).

Deelname of beleving van kunsten kunnen gezondheidsproblemen voorkomen, ontwikkeling ondersteunen, leefstijl verbeteren en daarnaast ook een positief effect hebben op het omgaan met ziekte en de behandeling van een ziekte.

Bron: LCKA, onderzoek WHO komt uit 2019.

Lees meer

De kunsten: Letizia Rempelberg, artistiek leider Theatergroep Zout speelt

'Onze theatergroep maakt theater over maatschappelijke onderwerpen. De mensen op het toneel zijn ervaringsdeskundigen en het stuk wordt gebaseerd op hun persoonlijke verhalen. Zo maakten we onlangs de voorstelling 'Lust, liefde, leeftijd' die door ouderen

werd gespeeld. Het geeft mensen een positieve boost dat de hele groep jouw verhaal herkent. Verder bestaat het omringende team uit professionele muzikanten, vormgevers, spelcoaches, etc. Door de artistieke en professionele context, zorgen de voorstellingen voor een intieme en universele ervaring.'

Letizia Rompelberg (C) Bjorn Frins

'In Breda werken wij samen met cultureel centrum Nieuwe Veste, die actief op zoek gaat naar de beoogde doelgroep. Zo krijgen we heel snel veel aanmeldingen, ook via o.a. Senioren Brabant en Zeeland en ouderenverenigingen'.

'Ik zorg vanaf het begin voor veiligheid en geschikte werkvormen. Zo starten we in een kring en delen ervaringen over de dag zelf of over een levenservaring. Ik creëer speelruimte waarin mensen kunnen uitproberen. Er zijn mensen die acteren in het begin een beetje spannend vinden, maar er zijn ook altijd mensen die vanaf minuut één meedoen. Deelnemers die aan onze projecten meedoen, krijgen een enorme impuls. We werken aan je houding, stem, uitingvormen en andere talenten om een verhaal over te brengen.'

'Deelnemers die aan onze projecten meedoen, krijgen een enorme impuls' - Letizia Rompelberg (Zout speelt)

'Kunst zorgt voor reflectie op jezelf. Het gaat heel vaak om persoonlijke ontwikkeling. Gaan staan voor wie je bent; zelfbewust en vol zelfvertrouwen worden. Het is bovendien een activiteit in groepsverband, dus je doet veel nieuwe informele contacten op. Arie (93 jaar) en Hella (77 jaar) spelen in 'Lust, liefde, leeftijd'. Die bellen elkaar altijd nog even

als ze thuiskomen. Bovendien, samen werk je naar een creatief product toe: een voorstelling. Je voelt: er wordt op je gerekend! Voor de spelers is het enorm krachtig om zich gezien te voelen als ze op het toneel staan.'

'Vijf jaar geleden moest ik lullen als brugman om uit te leggen dat ik kunst maakte die ook een sociale impact heeft. Aan de kunstkant werd gezegd: dat is niet artistiek genoeg. En aan de sociale zorgkant klonk: je wilt een voorstelling maken met ons zorggeld? Door bepaalde fondsen wordt geëist dat iedereen die op het toneel staat professioneel performer moet zijn. Dat vind ik echt ouderwets. Dan scoren we op alle punten, maar vanwege de ervaringsdeskundigen die op het toneel staan, gaat er een streep door de aanvraag. Fonds Sluyserman van Loo, Fonds Cultuurparticipatie, Stichting DOEN en VSBfonds zijn gelukkig fijne partners. En we krijgen nu ook subsidie van de gemeente en de provincie die ook onze artistieke visie waarderen.'

De financier: Lonneke Regter, directeur Sluyserman van Loo

'Wij stimuleren het levensplezier van ouderen door kunst en verbinding. In 2012 zagen wij dat weinig partijen zich bezighielden om ouderen te laten deelnemen aan kunst en cultuur. Na onderzoek en veel gesprekken zijn we het programma 'Lang Leve Kunst' gestart, aanvankelijk samen met RCOAK. Het gaat ons voornamelijk om actief meedoen aan kunst en cultuur. Denk aan het organiseren van creatieve groepsactiviteiten zoals schilderen, fotograferen, samen theater spelen of muziek maken.'

Lonneke Regter (C) Sluyterman van Loo

'Het heeft veel effect als je meedoet aan kunst en cultuur, onder leiding van een professionele kunstenaar. Dan word je artistiek uitgedaagd als deelnemer en de activiteit heeft bovendien kwaliteit. Een professionele kunstenaar geeft andere opdrachten dan mensen die dat op vrijwillige basis doen. Samen een theaterstuk maken doet veel.'

'De uitdaging zit hem erin dat je iets nieuws leert of een drempel overgaat, om wél te gaan dansen bijvoorbeeld. Wat we ook zien - we hebben er net onderzoek naar laten doen - is dat cultuurdeelname economische en sociale opbrengst heeft voor de maatschappij. Het heeft niet alleen positief effect op de gezondheid maar ook effect op zingeving en het welbevinden van ouderen. De kwaliteit van leven gaat omhoog.'

'We zagen dat weinig partijen zich bezighielden om ouderen te laten deelnemen aan kunst en cultuur' - Lonneke Regter (Sluyterman van Loo)

'Er zijn zorgorganisaties waar alleen een aanbod is van bingo en televisiekijken, terwijl je mensen ook met bijvoorbeeld zingen kunt activeren. Het vergt nog steeds overredingskracht om zorg- en welzijnsorganisaties hiervan te overtuigen.'

'We horen ook van onze initiatiefnemers terug dat kunst diepgaand contact met anderen oplevert. Dat mensen die nauwelijks het huis meer uitkwamen, dat wel doen als ze aan een theatervoorstelling werken. De eenzaamheid wordt verzacht. Deze effecten zijn echter lastig te meten. Met Leyden Academy en ZonMw trekken we samen op om daar onderzoek naar te doen.'

Bijeenkomst van theatergezelschap 'Zout speelt' (C) Ron Magielse

'Ons budget voor dit jaar is 2,3 miljoen euro. We hebben een doorlopend loket: voor een paar duizend euro kunnen mensen snel van start. Ook kan je een format van een andere organisatie gebruiken, zoals 'Samenlezen met ouderen' en met dat kleine startbedrag beginnen. We beloven binnen zes weken antwoord te geven op een aanvraag en financieren vaak de start van een activiteit, waaronder de personeelskosten. Uiteindelijk willen we natuurlijk wel dat die organisaties zelf gaan nadenken hoe ze bijvoorbeeld het koor in het bestaande aanbod kunnen integreren.'

'Toen we het programma 'Lang Leve Kunst' verder gingen ontwikkelen in 2022, merkten we dat er niet alleen behoefte is aan financiering, maar ook aan kennisdeling. En ook aan het professionaliseren, opschalen en uitbreiden van initiatieven. En daar zijn we ons heel erg op gaan richten. Sommige initiatieven hebben de potentie om verder uit te breiden op andere plekken in Nederland. Die benaderen we actief en vragen om hun kennis te delen. Zo maken ruim dertig organisaties gebruik van het format 'Kunst door de

Brievenbus' van Cultuurbedrijf Amphion. Hierbij voeren deelnemers kunstzinnige opdrachten uit. Deze andere organisaties gebruiken het format en kunnen ook advies krijgen van Amphion.'

'De laatste jaren zijn er andere co-financiers die meebetalen aan onze programma's. We horen vaak terug dat het initiatiefnemers helpt als ze al een toekenning van ons hebben, waardoor gemeenten of bedrijven zeggen: 'Wij betalen dan ook wel mee, want de basis is al gelegd.'

De ervaringsdeskundige en initiatiefnemer: Marc Vlemmix

'Ik was directeur van danshuis Station Zuid en kreeg op 37-jarige leeftijd de diagnose Parkinson. Parkinson is een ongrijpbare ziekte. De signalen van je hersenen naar je lichaam komen niet meer goed door, onder andere door een tekort aan de neurotransmitter dopamine. Alles werkt in principe nog, maar het lichaam krijgt niet langer automatisch door wat het moet doen. Bij mij uit zich dat in bradykinesie (trager worden van bewegingen) en rigiditeit (spierstijfheid). Parkinson is stapje voor stapje afscheid nemen van wat niet meer (goed) gaat. Alles wordt zwaar. Bewegingen voelen alsof je je door stroop moet verplaatsen. Je voeten lijken plotseling aan de vloer vast te zitten en zijn met geen mogelijkheid meer in beweging te krijgen. Soms is het indrukken van een toets op je toetsenbord al een enorme opgave.'

Marc Vlemmix (C) Rosan Chinoe

'Bij iedereen manifesteert Parkinson zich anders. Het is net een grabbelton: elke keer haal je er iets anders uit, dat bovenop je bestaande klachten komt. Ben je net gewend

aan je loopproblemen, dan gaat je spraak ineens achteruit. Je articuleert niet meer goed, spreekt binnensmonds. Daarna volgen misschien cognitieve problemen, darm- en blaasproblemen. En als je denkt dat je alles gehad hebt, komt er plots een ongecontroleerde over beweeglijkheid bij. Parkinson is stapje voor stapje afscheid nemen van wat niet meer (goed) gaat.'

'De dans is mijn redding geworden. Het heeft me letterlijk weer in beweging gebracht. Door te dansen heb ik ervaren dat ik niet voor honderd procent ben overgeleverd aan Parkinson. Dat ik zelf de regie kan houden. Misschien niet over wat zich aandient, maar wel over hoe ik ermee omga. Voor mij is danskunst een levenskunst geworden. Daardoor kan ik weer *léven* in plaats van overleven. Het perspectief verschuift van patiënt naar danser. In die rol vind ik niet alleen de broodnodige fysieke beweging, maar ook manieren om opnieuw contact te maken met mijn voortdurend veranderende lichaam. Ik kan me erin uitdrukken en ik verbind me met de ander.'

'Dan blijkt dat het daadwerkelijk mogelijk is om zelfs een lichaam als het mijne, waarin al vijftien jaar Parkinson woont, zó te trainen, dat het zich op onverwachte en positieve wijze verruimt in bewegingsvrijheid. Zelfs wanneer je lijf door de ziekte achteruitgaat.'

*'Door dans kan ik weer *léven* in plaats van overleven' - Marc Vlemmix*

'Ik heb de begeleiding van deelnemers geleerd door te doen: van vallen, opstaan en daaruit lering trekken. De basis leerde ik bij Dance for PD in New York, de grondleggers van dans voor mensen met Parkinson. In die periode heb ik ook verschillende makers uitgenodigd om met mij samen te werken, zodat we samen konden ontdekken wat werkt en wat niet. Juist als ervaringsdeskundige kan ik de vertaalslag maken naar mijn dansers. Het is geen hogere wiskunde. Het draait vooral om goed kijken naar wie je voor je hebt en wat diegene nodig heeft. Het begint altijd met nieuwsgierigheid, de bereidheid om naar jezelf te kijken, de confrontatie aan te gaan en een manier te vinden om dat tot uitdrukking te brengen.'

Marc Vlemmix danst in een graanveld (C) Rosan Chinoe

Te vaak vallen we nog tussen wal en schip als het om fondsenwerving gaat. Al vijftien jaar hoor ik bij het ene loket: 'U bent te veel kunst,' en bij het andere: 'U bent te veel welzijn.' Zolang we 'het snijvlak' niet erkennen als een op zichzelf staande realiteit, maar blijven redeneren of iets meer naar kunst of meer naar welzijn neigt, blijven we de uitzondering op de regel. Blijven we in hokjes denken in plaats van muren slechten.'

'Gelukkig is er de afgelopen jaren veel veranderd. Overheden en verstrekkers van cultuursubsidies bewegen steeds vaker mee met een veranderende maatschappij. Diversiteit en inclusie zijn steeds vaker benoemd als speerpunten van beleid. Er zijn inmiddels regelingen die expliciet gericht zijn op het insluiten van groepen die anders buiten de boot zouden vallen. Het zou prachtig zijn als ook vanuit de gezondheidszorg financieringsmogelijkheden beschikbaar komen. De kostenbesparing door de preventieve werking van dans is, naar mijn idee, aanzienlijk: minder valincidenten, minder fysiotherapie, minder somberheid en depressie. Ik zou het wel weten als ik zorgverzekeraar was.'

'Elk mens, ziek of niet ziek, moet moeite doen om zich goed, lekker en gelukkig te voelen. Voor mensen met een chronische bewegingsbeperking, zoals Parkinson, reuma of MS, is die fysieke inspanning vaak gericht op het 'managen' van de beperkingen. Maar hoe minder aandacht ik geef aan wat niet meer lukt, hoe meer ruimte ik ervaar om me te richten op wat wél mogelijk is. Zo kan ik me met volle overgave storten op de ontwikkeling van mijn danskwaliteiten. Dat vraagt discipline, inspanning en

concentratie, maar het vertrekt vanuit passie en plezier. En juist daardoor voelt het niet als een noodzaak, maar als een verrijking. Met die focus kan ik mezelf doelgericht ontwikkelen en elke dag benaderen als een voorstelling waarin ik mag schitteren, gezien mag worden en waardering mag ontvangen. Naast de fysieke winst, op het gebied van balans, coördinatie, flexibiliteit en kracht, is dans ook goed voor de cognitie. Het vergroot het zelfvertrouwen, mensen durven meer en worden zelfstandiger en zelfredzamer.'

Marc Vlemmix en Tamar Shahinian in 'Truth = Dare' (C) Tanja Otten Fotografie

'Wij, de deelnemers en kunstenaars van Marc Vlemmix Dance, willen bijdragen aan een cultureel veld dat insluit in plaats van uitsluit, met waardering voor de rijkdom die voortkomt uit diversiteit. Toegankelijk voor een veelheid van verschillende verhalen gericht op een breed publiek. Met de ambitie bij te dragen aan een programma-aanbod waarmee zoveel mogelijk mensen aan cultuur kunnen deelnemen, als beoefenaar van kunstzinnige activiteiten en als publiek en daar vaardigheden en talenten kan ontwikkelen. Centraal staan daarbij de verhalen die mensen gebruiken om betekenis te geven aan hun maatschappij en hun plek daarin. Verhalen die het recht onderschrijven om verschillend te mogen zijn, van het recht op een eigen culturele identiteit en leefstijl, en verhalen die uitnodigen erbij te willen horen. We dragen ons steentje bij aan een tolerantere maatschappij door op onze schaal open te staan en zorg te dragen voor de ander. Door gehoor te geven aan het menselijk verlangen om erbij te horen, zonder je te hoeven aanpassen en gewoon te zijn wie je bent. Met aandacht en liefde te verbinden met de ander.'

Bekijk een [compilatie van 'Truth = Dare'](#) op de website van Marc Vlemmix Dance.

De financier: Danielle Swart, manager Jo Visser fonds

‘Wat ik jammer vind, is dat soms een kunstproject eenmalig uitgevoerd wordt binnen zorgorganisaties en er het jaar daarna geen geld meer voor is. Vanuit enkele cultuurfondsen is er nu gelukkig wel structureel aandacht voor. Voor de aanvragers blijft het een strijd of het project onder kunst en cultuur of zorg valt bij vermogensfondsen. Vanuit gezondheidsfondsen zie ik tot mijn verbazing weinig interesse in het onderwerp kunst en zorg.’

Danielle Swart

‘Het Jo Visser fonds richt zich juist wel op onderwerpen als leefplezier en kwaliteit van leven. Het zet zich al meer dan honderd jaar in voor waardige ouderenzorg. Ons motto is

‘Vaardig jong, waardig oud’. Het fonds ondersteunt o.a. kennisprojecten om waardevolle ontmoetingen tussen jong en oud te stimuleren. Jaarlijks wordt er geld geschonken aan onze partner Leyden Academy waar Tineke Abma directeur-bestuurder is. Vanuit haar rol als bijzonder hoogleraar Ouderenparticipatie aan het LU en Kunst en Zorg aan de EUR werken we nauw samen aan onze gezamenlijke ambities. Het is mijn rol om als netwerker mooie initiatieven op dit gebied aan te jagen.’

‘Tot mijn verbazing zie ik bij gezondheidsfondsen weinig interesse in het onderwerp kunst en zorg’ - Danielle Swart (Jo Visser fonds)

‘Een van de paradepaardjes van het Jo Visser fonds is de langdurige samenwerking met Marc Vlemmix Dance. Leyden Academy stelt ook wekelijks haar collegezaal ter beschikking aan deelnemers van DansPark die elkaar sociaal steunen via een uurtje dansen. Het Jo Visser fonds heeft Marc destijds een bedrag van tweeduizend euro geschonken voor het zelf maken van een korte film (*I Found You*) over zijn ziekteproces en welke impact dat heeft op zijn omgeving. Deze film hielp om meer aandacht te krijgen voor de verhalen van dit bijzondere dansgezelschap. Een jaar later kreeg hij de Jo Visser Award uitgereikt met daarbij een bedrag van vijfduizend euro om een eigen dansvoorstelling te maken. Een mooi voorbeeld hoe je met kleine duwtjes initiatieven kunt steunen.’

‘Sinds 2022 organiseert het Jo Visser fonds samen met Leyden Academy jaarlijks haar eigen Arts & Health festival om aandacht te geven aan de meerwaarde van kunst in de zorg. Dit jaar is dat in samenwerking met het Museum van de Geest in Haarlem, zorgaanbieder Cordaan en de bijzondere leerstoel Kunst en Zorg aan de EUR.’

--

Dit artikel stond eerder in Vakblad fondsenwerving, jaargang 27, nummer 2, dat in mei 2025 verscheen.